

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 604/2022
30.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 307/19 од 02.10.2020. године, у седници одржаној 30.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Суботици Гж 307/19 од 02.10.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Суботици Гж 307/19 од 02.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3084/17 од 19.06.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи исплати износ од 1.731,42 динара. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиљи, на досуђени новчани износ, исплати законску затезну камату од 28.02.2017. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка исплати износ од 17.300,00 динара.

Решењем Вишег суда у Суботици Гж 307/19 од 02.10.2020. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужене и преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка одбијен и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 12.000,00 динара.

Против решења Вишег суда у Суботици Гж 307/19 од 02.10.2020. године, којим је одлучено о трошковима парничног поступка, тужиља је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду стање у спису Врховни касациони суд оцењује да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији против решења о трошковима парничног поступка, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, а који обрачун се врши у свакој парници појединачно, на основу ЗПП, и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и Таксене тарифе из Закона о судским таксама и представља чињенично питање сваког конкретног спора. Из напред изнетог произлази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, ради разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па је одлучено као у ставу првом изреке, применом става 2. наведене законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиље, у смислу члана 410. став 2., у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.02.2017. године, ради накнаде штете проузроковане доцњом у исплати дуга за извршено вештачење у предмету Првог основног суда у Београду. Поводом новчаних издатака у овој парници, одлучено је о накнади тих трошкова побијаним решењем.

Према члану 28. ЗПП, када је за утврђивање, између осталог, права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се у обзир само вредност главног захтева, док се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као ни парнични трошкови, не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Како је у конкретном случају ревизија изјављена против решења донетог у другом степену, којим је одлучено о трошковима парничног поступка, који не чине главни захтев, односно представљају споредно потраживање, ревизија тужиље није дозвољена. С обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403., у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП, то је без значаја што је одлука о трошковима поступка преиначена од стране другостепеног суда.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**